

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 100.464 van 30 oktober 2001
in de zaak A. 102.018/X-10.214.**

In zake : Piet BLANCKE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat S. SERGEANT,
kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
Zwijnstraat 3A

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van
WEST-VLAANDEREN.

tussenkommende partij :

Steven DEVOLDER,
wonende te 8700 TIELT,
Groenestraat 8.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Piet BLANCKE op 19 maart 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 29 juni 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij aan Steven DE VOLDER de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor “het oprichten van een volwaardig planten- en boomkweekbedrijf” op een perceel gelegen te Ruiselede, Tieltstraat, kadastraal bekend Sectie E, nr. 330c;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPs;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2001 die de neerlegging van het verslag en van het dossier ter griffie gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 oktober 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. BOGAERT die, loco Advocaat S. SERGEANT verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur P. DE WULF, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat C. WILLEMS die, loco Advocaat F. CALLIAUW verschijnt voor de tussenkomen- de partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Steven DEVOLDER met een verzoekschrift van 17 april 2001 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat Steven DEVOLDER op 25 augustus 1999 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ruiselede een aanvraag om stedenbouwkundige vergunning heeft ingediend voor “het oprichten van een volwaardig planten- en boomkweekbedrijf” op een perceel gelegen te Ruiselede, Tielstraat, kadastraal bekend Sectie E, nr. 330c, palende aan velders eigendom; dat het betrokken perceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 17 december 1979 vastgesteld gewestplan Roeselare-Tielt is gelegen in agrarisch gebied; dat het niet is gelegen binnen het gebied van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg, en evenmin binnen de grenzen van een behoorlijk vergunde niet vervallen verkaveling; dat verzoeker tijdens het openbaar onderzoek over de aanvraag een bezwaarschrift heeft ingediend; dat dit bezwaarschrift door het college van burgemeester en schepenen ongegrond werd bevonden; dat de gemachtigde ambtenaar op 2 maart 2000 een ongunstig advies heeft uitgebracht; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 7 maart 2000 de gevraagde vergunning heeft geweigerd op grond van dit ongunstig advies; dat de aanvrager op 19 april 2000 beroep heeft ingesteld tegen deze weigeringsbeslissing bij de bestendige deputatie van de provincieraad van

West-Vlaanderen; dat de bestendige deputatie bij het bestreden besluit van 29 juni 2000 het beroep heeft ingewilligd en de gevraagde vergunning heeft verleend;

Overwegende dat verzoekende partij voorhoudt op 17 januari 2001 van de gemeente Ruiselede “de formele bevestiging (te hebben gekregen) dat het beroep niet verder meer zou behandeld worden door de minister en begin februari kopie van de beslissing van de gemeente Ruiselede.”;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomenende partij opwerpen dat de vordering laattijdig is ingesteld, nu de gemeente Ruiselede bij brief van 10 januari 2001 aan de raadsman van de verzoekende partij heeft meegedeeld “dat door de afdeling Stedenbouwkundige vergunningen het beroep van de gemachtigde ambtenaar onontvankelijk werd verklaard. Derhalve wordt de beslissing van de Bestendige Deputatie dd. 29/6/2000 houdende de toekenning van de bouwvergunning voor het oprichten van een planten- en boomkweekbedrijf bevestigd.”, dat verzoekende partij derhalve vanaf 11 januari 2001 wist dat de bouwvergunning die door de bestendige deputatie op 29 juni 2000 was toegekend herleefde, en dat de beroepstermijn van 60 dagen derhalve is ingegaan op 12 januari 2001 zodat de vordering laattijdig is ingesteld;

Overwegende dat stedenbouwkundige vergunningen noch bekendgemaakt, noch aan derden betekend dienen te worden; dat voor derden belanghebbenden de in artikel 4 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State bepaalde termijn van zestig dagen ingaat met de dag waarop zij kennis hebben van de vergunning of ervan kennis konden hebben, gebruik makend van de hen door artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw geboden mogelijkheid om er ten gemeentehuize inzage van te nemen; dat het zaak is van degene die beweert dat een verzoeker kennis had of kon hebben van een zodanige bestuurshandeling het bewijs daarvan te leveren;

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat de raadsman van verzoeker met een brief gedagtekend 10 januari 2001 door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ruiselede ervan in kennis werd gesteld dat het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen het bestreden besluit van 29 juni 2000 van de bestendige deputatie onontvankelijk werd verklaard en dat het

besluit van de bestendige deputatie zijn rechtskracht had hernomen; dat verzoekende partij ten vroegste op 11 januari 2001 kennis kan hebben genomen van de inhoud van deze brief, dat de vordering tot schorsing werd ingesteld op 19 maart 2001, zijnde de 68ste dagen nadat verzoeker wist of alleszins kon weten dat de vergunning was verleend; dat een termijn van 8 dagen om inzage te nemen van de bestreden vergunning niet onredelijk is; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van artikel 53, § 3, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996; dat hij in de uiteenzetting van het middel betoogt dat de motivering aan de betrokkenen moet toelaten om met kennis van zaken de beslissing aan te vechten en aan de Raad van State om de legaliteitscontrole uit te voeren, en dat moet kunnen worden vastgesteld of de elementen die worden aangevoerd in rechte en in feite juist zijn, correct werden beoordeeld en redelijkerwijze tot de aangevochten beslissing hebben kunnen leiden; dat verzoeker voorts betoogt :

"EERSTE ONDERDEEL

Dat de bestreden beslissing het ongunstig advies van de gemachtigd ambtenaar niet weerlegt en evenmin ingaat op de termen van het bezwaarschrift van verzoeker.

Dat de bestendige deputatie weliswaar, wanneer zij in beroep uitspraak doet over een bouwvergunning niet als administratief maar wel als orgaan van actief bestuur optreedt.

Dat zelfs in dat geval in de beslissing duidelijk moet aangegeven worden door welke, met de goede plaatselijke aanleg verband houdende redenen, de bouwvergunning verantwoord is.

Dat dit zich des te meer opdringt gelet op het feit dat de bouwvergunning, op basis van het ongunstig advies van de gemachtigd ambtenaar, geweigerd werd.

Dat de bestendige deputatie uiteindelijk enkel stelt dat een volwaardige planten en boomkwekerij in agrarische zone thuishoort.

Dat voor het overige enkel affirmatief wordt gesteld dat de draagkracht van het gebied niet overschreden wordt (er wordt wel verwezen naar het bovenvermelde maar het is verre van duidelijk wat met die verwijzing bedoeld wordt) en dat het ontwerp niet in strijd is met de goede ruimtelijke ordening.

Dat in het bezwaarschrift nochtans (onder meer) werd gewezen op het feit dat betrokkene op heden geen volwaardige boom- en plantenkwekerij uitbaat, dat de gronden aldaar op zich niet geschikt zijn voor een dergelijke teelt, dat betrokkene thans tuinaanlegger is, enz...

Zonder echte motivering wordt het omgekeerde aanvaard.

Noch essentiël is het gegeven dat, zelfs zo het bedrijf van de heer DEVOLDER een volwaardige boom of plantenkwekerij zou uitmaken, daarom nog niet meteen aanvaard kan worden dat overal een nieuw agrarisch bedrijf kan opgestart worden (en zeker niet op een wijze dat de woning en stallen van verzoeker worden opgenomen in het gehele serre-complex).

Verzoeker moet hier nogmaals verwijzen naar de termen van het ongunstig advies van de gemachtigd ambtenaar.

De inplanting van nieuwe- of tuinbouwbedrijven moet, met het oog op de maximale vrijwaring van het nog bestaande open gebied, met de nodige omzichtigheid worden benaderd. Nieuwe bedrijven, zeker waarbij een belangrijke oppervlakte aan gebouwen en/of serres noodzakelijk is, dienen bij voorkeur ingeplant te worden op gedesaffekteerde landbouwvestigingen of in reeds structureel aangetaste gebieden.

De betreffende gronden situeren zich in dit geval bovendien tussen structurerende gave landschappen en heuvelruggen (Poekebeek, heuvelruggen Kanegem-Aarsele,...), waarvan een visuele verstoring door de nieuwe inplanting van een tuinbouwbedrijf met serres en een loods in strijd is met de principes van het structuurplan Vlaanderen.

Verzoeker heeft betoogd dat de heer DEVOLDER nu reeds een serre heeft op het bedrijf van een uitbollend familielid (een nonkel). Het college van burgemeester en schepenen beperkte zich door te stellen dat zij daar geen kennis van hadden en de bestendige deputatie ging niet dieper op dit punt in.

Nergens wordt aangegeven waarom het principe van de maximale vrijwaring van het nog bestaande open gebied hier moet wijken voor de bouwvraag van de heer DEVOLDER.

Het ontbreken van motivering op dit punt prangt hier des te meer gelet op de omschrijving van het uniek karakter van het gebied (De betreffende gronden situeren zich in dit geval bovendien tussen structurerende gave landschappen en heuvelruggen (Poekebeek, heuvelruggen Kanegem-Aarsele,...)).

Men kan zelfs gewagen van een grove tegenstrijdigheid in de bestreden beslissing waar die gegevens zonder commentaar worden opgenomen in de beslissing en dan toch zonder meer wordt beslist tot het toekennen van de bouwvergunningen.

De heer DEVOLDER laat uitschijnen dat hij zich graag in de nabijheid van het voormalig grootouderlijk bedrijf zou willen vestigen. Vandaar dat hij zich "of all places" dicht bij de woning van verzoeker wil vestigen.

Verzoeker meent dat hij echter de dupe niet kan worden van het feit dat de heer Jacques VERKINDEREN destijds heeft gekozen voor een verkoop aan hemzelf.

Dat tot slot moet opgemerkt worden dat wel sprake is van een woonst met bescheiden afmetingen maar op het plan reeds een ruime woonst getekend werd waarvoor blijkbaar later een vergunning zou gevraagd worden.

TWEDE ONDERDEEL:

Dat de bestreden beslissing, los van het niet ontmoeten en weerleggen van het advies van de gemachtigd ambtenaar en het bezwaarschrift van bezoeker, evenmin de goede ruimtelijke ordening in concreto ter sprake brengt.

Op blz. 5 van het verzoekschrift beroep stelt verzoeker zelf een aantal opmerkingen over de kwaliteit waaraan de tussen te komen beslissing moet beantwoorden :

'MOTIVERING-.

Dat de gemachtigde ambtenaar benevens de zorg voor de aanleg van de plaats, ook moet onderzoeken of de wezenlijke kenmerken, de door het gewestplan vastgestelde bestemming en de reeds geplande of uitgevoerde ordening van het betrokken gebied niet in het gedrang komt.

Dat verzoeker om die reden de Bestendige Deputatie verzoekt haar beslissing omstandig te motiveren. Dat immers een voor verzoeker gunstige beslissing getroffen wordt in toepassing van art. 79 e.v. van de stedenbouwwet van 29.03.62, dat bepaalt dat er mag worden afgeweken van de voorschriften van het gewestplan '... dit alles op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad, zoals moet blijken uit de motivering van het desbetreffend advies'.

Dat elke beoordeling, het weze van de gemachtigde ambtenaar, de Bestendige Deputatie of de bevoegde Minister, dat een afwijking toestaat, 'een concrete beoordeling van het effect van de uit het bouwontwerp voortvloeiende verstoring moet bevatten, alsook een duidelijk standpunt omtrent de maat van toelaatbare verstoring, geteund op een gemotiveerde afweging van de in mededinging zijnde belangen'. (...)

Dat ook om die reden geen sprake is van een voldoende motivering";

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota het middel niet beantwoordt;

Overwegende dat de tussenkomen partij de motieven van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar betwist; dat zij voorts stelt dat de Raad van State administratieve handelingen enkel op grond van wettigheidsmotieven kan vernietigen en derhalve zijn beoordeling van de feitelijke elementen van de zaak niet in de plaats van die van de administratieve overheid kan stellen; dat in concreto de bestendige deputatie in haar beslissing met betrekking tot de open ruimte en de goede plaatselijke ordening alle argumenten die door haar werden aangehaald in haar beroepsakte heeft hernomen, heeft verwezen naar de argumenten van de verslaggever, en gesteld dat een volwaardige planten- en boomkwekerij in een agrarische zone thuishoort, en zelf een berekening heeft gemaakt van het aantal vierkante en kubieke meters die de loods en serre in beslag zullen nemen, waarmee ze de impact en visuele hinder van de gebouwen heeft gerelativeerd, en besloten met de overweging "dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied geenszins overschreden wordt, zoals blijkt uit bovenvermelde; dat het ontwerp niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening"; dat deze motivering ruim volstaat en dat de bestendige deputatie als orgaan van actief bestuur niet verplicht is elk argument van het beroep te beantwoorden, laat staan elke overweging van elk element van het advies van de gemachtigde ambtenaar, en dat het argument dat zij geen leefbare of geen volwaardige planten- en boomkwekerij exploiteert irrelevant is omdat de gebouwen precies moeten toelaten dit bedrijf uit te bouwen;

Overwegende dat artikel 53, § 3, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalt dat de beslissingen van onder meer de bestendige deputatie met redenen worden omkleed; dat deze formele motiveringsverplichting inhoudt dat de bestendige deputatie in de beslissing zelf de juridische en feitelijke overwegingen dient te vermelden waarop zij is gesteund, en dat deze afdoende moeten zijn; dat hieruit volgt dat enkel met de in de bestreden beslissing zelf opgenomen motieven rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, om te voldoen aan de haar opgelegde motiveringsverplichting, de bestendige deputatie, wanneer zij over een beroep uitspraak doet, er niet toe gehouden is alle bezwaren en opmerkingen die tijdens de voorafgaande administratieve procedure werden geformuleerd te beantwoorden; dat zij kan volstaan aan te geven welke, met een degelijke ruimtelijke ordening verband houdende redenen haar beslissing verantwoorden; dat deze redengeving des te meer concreet en precies moet zijn wanneer de gemachtigde ambtenaar in eerste instantie een ongunstig advies heeft uitgebracht en in een concrete motivering de redenen heeft aangegeven waarom de vergunning moet worden geweigerd;

Overwegende dat de bouwaanvraag in eerste instantie door het college van burgemeester en schepenen werd geweigerd op grond van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar; dat dit ongunstig advies is gesteund op volgende motieven :

"BESCHRIJVING VAN DE BOUWPLAATS, DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

De aanvraag omvat de oprichting van een nieuw tuinbouwbedrijf door de bouw van serres, een loods met ingebouwde woning en de aanleg van een waterput.

Alhoewel de bouwplaats aansluit bij de hoevegebouwen van het landbouwbedrijf waartoe de betreffende gronden voorheen behoorden, moet de omgeving toch beschouwd worden als een vrij homogeen en zeer open gebied.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De inplanting van nieuwe land- of tuinbouwbedrijven moet, met het oog op de maximale vrijwaring van het nog bestaande open gebied, met de nodige omzichtigheid worden benaderd. Nieuwe bedrijven, zeker waarbij een belangrijke oppervlakte aan gebouwen en/of serres noodzakelijk is, dienen bij voorkeur ingeplant te worden op gedesaffekteerde landbouwvestigingen of in reeds structureel aangetaste gebieden.

De betreffende gronden situeren zich in dit geval bovendien tussen structurerende gave landschappen en heuvelruggen (Poekebeek, heuvelruggen Kanegem-Aarsele,...), waarvan een visuele verstoring door de nieuwe inplanting van een tuinbouwbedrijf met serres en een loods in strijd is met de principes van het structuurplan Vlaanderen. Bovendien blijkt uit het dossier dat de aanvrager tuinaanlegger is, zodat het niet duidelijk is in welke mate het kweken van

planten een hoofdactiviteit is. De activiteit tuinaanlegging of tuinarchitect kan namelijk niet beschouwd worden als een volwaardige agrarische activiteit.

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag is in strijd met de goede plaatselijke aanleg en ruimtelijke ordening";

Overwegende dat het bestreden besluit van de bestendige deputatie de gevraagde stedenbouwkundige vergunning heeft verleend op grond van volgende motieven :

"Overwegende dat het gewestplan Roeselare-Tielt, vastgesteld bij koninklijk besluit van 17 december 1979, desbetreffend eigendom situeert in een agrarisch gebied;

Overwegende dat het ontwerp strekt tot het oprichten van een volwaardig planten- en boomkweekbedrijf, Tieltstraat;

Overwegende dat de bouwaanvraag de bouw van een serre omvat, een loods met daarin een bescheiden gelijkvloerse woning, een waterreservoir (vijver) en een beperkte verharding, met volgende oppervlakten en volume-innames :

	Koepelserre	Serre	Loods + Woning	Totaal
Opp. (m ²)	465	1461	495 (woning 90m ²)	2421
Vol. (m ³)	1302	5698	1283	8283

Overwegende dat de afdeling Land gedeeltelijk gunstig adviseerde;

Overwegende dat er één bezwaar ingediend werd; en ontvankelijk doch ongegrond verklaard werd;

Overwegende dat volgens aanvrager de aanvraag de oprichting van een volwaardig planten- en boomkweekbedrijf behelst; dat de aanvrager hieromtrent bewijsstukken voorlegt;

Overwegende dat het bedrijf van aanvrager aldus te aanzien is als een volwaardige agrarische bedrijfsvestiging;

Overwegende dat het bedrijf derhalve niet in strijd is met de bestemming agrarisch gebied;

Overwegende dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied geenszins overschreden wordt, zoals blijkt uit bovenvermelde; dat het ontwerp niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening";

Overwegende dat de motivering van het bestreden besluit is beperkt tot het aangeven van de gewestplanbestemming van het betrokken perceel, van een beschrijving van het voorwerp van de aanvraag, van de vermelding dat de afdeling Land een gedeeltelijk gunstig advies heeft uitgebracht, en dat er één bezwaar werd ingediend dat ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard, en dat "volgens de aanvrager de aanvraag de oprichting van een volwaardig planten- en boomkweekbedrijf behelst", waaromtrent "bewijsstukken" worden voorgelegd, en

waaruit wordt geconcludeerd “dat het bedrijf van aanvrager aldus te aanzien is als een volwaardige agrarische bedrijfsvestiging”, en “derhalve niet in strijd is met de bestemming agrarisch gebied”; dat de motivering besluit “dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied geenszins overschreden wordt, zoals blijkt uit het bovenvermelde”, en “het ontwerp niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening”;

Overwegende dat voormelde motivering enkel blijkt te bestaan uit loutere affirmaties; dat zij geen concrete en controleerbare gegevens vermeldt die deze kunnen staven; dat uit deze motivering evenmin blijkt waarom de weigeringsmotieven van de gemachtigde ambtenaar niet kunnen worden bijgetreden; dat op het eerste gezicht het verlenen van de vergunning niet afdoende is gemotiveerd; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker laat gelden wat volgt :

"Het moeilijk te herstellen, ernstig nadeel hangt samen met het feit dat hier een bouwvergunning gevraagd wordt voor een complex met een totaal bebouwde oppervlakte van 2.421 m² en 8.283 m³.

Daarenboven wordt nog een bijkomend bouwprogramma in het vooruitzicht gesteld.

Vernietiging van een bouwvergunning, jaren nadat het bouwwerk er staat werd in algemene termen reeds als een beslissing met een “platonisch karakter” bestempeld (zie E. Lancksweert, Het Administratief Kortgeding, blz 119 nr 241).

De rechtspraak stelt volgens de auteur quasi eenduidig dat de afbraak van een bouwwerk altijd onzeker is (ibidem).

Dat geldt zeer zeker in de voorliggende situatie waar het bouwen van een complex met die omvang werd vergund. Het afbreken zou ook voor de heer DEVOLDER een dermate financieel grote ramp betekenen dat ook een sereen debat over een nieuwe vergunningsaanvraag onmogelijk zal worden.

De ernst van het nadeel blijkt verder uit het gegeven dat de heer DEVOLDER, zoals aangehaald gekozen heeft om het complex vrijwel op de perceelsgrens te bouwen: dat hij er bewust voor geopteerd heeft om de geplande loods te bouwen in de omgeving van de voormelde hoevegebouwen die ooit zijn grootouders toebehoorden, zodat het de indruk wekt een geheel te vormen.

Voor verzoeker is dat specifiek gegeven onbetwistbaar een ernstige inbreuk en vermindering van het woongenot en de privacy en uiteindelijk ook van de kwaliteit van het leven.

Een nabijheid van een bedrijf (zelfs een tuinbouwbedrijf) zorgt altijd voor hinder: lawaai van machines, tractoren en vrachtwagens, eventuele rook-of geurhinder van de verwarmingsinstallaties, inkijk op het erf van verzoekers...enz.

Het rustgevend zicht op de omliggende landerijen zou door de bouwwerken ook verdwijnen.

Tot slot zouden de bouwwerken mogelijk de plannen van verzoeker om de paardenkliniek te vestigen kunnen doorkruisen.

Verzoeker mocht vertrouwen dat die (in casu ook zeldzame en unieke) open ruimte niet nodeloos zou aangesneden worden (zoals ook uit het advies van stedenbouw mocht opgemaakt worden zou zelfs bij aanvaarding van het feit dat plannen van de heer DEVOLDER voldoende concreet waren, eerder moeten geopteerd worden voor gedesaffekteerde landbouwvestigingen of reeds structureel aangetaste gebieden).

Het niet schorsen van de beslissing, ingeval kan aanvaard worden dat het ingeroepen middel ernstig is, zou verzoeker met al die nadelen opzadelen daar waar dit perfect zou kunnen vermeden worden via een schorsing van de beslissing”;

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat het bestreden besluit vergunning verleent voor de oprichting van “een volwaardig planten- en boomkweekbedrijf”, omvattende een “loods”, met daarin een woning, van 24,70 m op 15 m met een nokhoogte van 7,13 m, uit te voeren in silexpanelen en zwarte golfplaten, met daarachter een “serre” van 24,35 m op 60 m, met een nokhoogte van 3,90 m, waarvan de constructie in “galvanisC” met drie overspanningen en afgedekt met “EVA-kunststoffolie (plastiek)”, en daarachter een “koepelserre” van 7,5 m op 62 m met een nokhoogte van 2,80 m, uit te voeren in dezelfde materialen als de “serre”, evenals een “waterreserve” van 25 m op 25 m, in te planten op een afstand gaande van 9,64 m tot circa 32,5 m van de grens met verzoekers eigendom; dat uit de door de tussenkomende partij neergelegde plannen en foto’s blijkt dat het bouwperceel thans onbebouwd is en in het onmiddellijke gezichtsveld ligt van verzoekers woning; dat ook de daarachter liggende percelen onbebouwd blijken te zijn; dat in de gegeven omstandigheden verzoekers uiteenzetting, los van de argumenten met betrekking tot de plannen van verzoeker om op zijn eigendom een paardenkliniek te vestigen, voldoende concrete gegevens bevat die aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden stedenbouwkundige vergunning een ernstige aantasting van zijn leefkwaliteit, woongenot en privacy en aldus een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat, gelet op de omvang van de vergunde werken, het argument dat de vergunde bouwwerken uit geprefabriceerde onderdelen bestaan en derhalve gemakkelijk verplaatsbaar zijn, niet volstaat om het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel te ontkrachten;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Steven DEVOLDER in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 29 juni 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij aan Steven DE VOLDER de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor “het oprichten van een volwaardig planten- en boomkweekbedrijf” op een perceel gelegen te Ruiselede, Tieltstraat, kadastraal bekend Sectie E, nr. 330c.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig oktober tweeduizendeen, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.